

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 99/12
Luxembourg, 12. julija 2012

Sodba v zadevi C-602/10
SC Volksbank România SA proti Autoritatea Națională pentru Protecția
Consumatorilor – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor
Călărași (CJPC)

Sodišče pojasnjuje obseg varstva potrošnikov, zagotovljenega v okviru kreditnih pogodb

Država članica lahko omeji bančne provizije, ki jih zaračunava posojilodajalec

Direktiva o potrošniških kreditnih pogodbah¹ določa, da države članice na področjih, ki so z njo usklajena, ne smejo ohraniti ali uvesti v svoje nacionalno pravo drugih določb, razen tistih, določenih v tej direktivi. Vendar držav članic ne ovira, da v skladu s pravom Unije uporabijo določbe te direktive za področja, ki jih ta ne ureja. Države članice morajo poleg tega zagotoviti vzpostavitev ustreznih in učinkovitih postopkov za izvensodno reševanje potrošniških sporov v zvezi s kreditnimi pogodbami, tako da uporabijo obstoječe organe, kadar je to primerno. Direktiva se ne uporablja za kreditne pogodbe, ki obstajajo na dan, ko začnejo veljati nacionalni izvedbeni ukrepi.

V Romuniji je bila ta direktiva v nacionalno pravo prenesena z uredbo, ki je začela veljati 22. junija 2010. Ta uredba med drugim določa, da lahko posojilodajalec, ko kredit odobri, zaračunava samo provizijo za obravnavo vloge, provizijo za vodenje kredita ali provizijo za vodenje tekočega računa, nadomestilo za predčasno odplačilo kredita, stroške morebitnih zavarovanj, pogodbene kazni in enotno provizijo za storitve, opravljene na zahtevo potrošnika.

V obravnavani zadevi je eden od splošnih pogojev kreditnih pogodb, sklenjenih med banko Volksbank România in njenimi strankami pred začetkom veljavnosti uredbe, določal, da lahko banka posojilojemalcu za odobritev kredita naloži plačilo „provizije za tveganje“ v višini 0,2 % zneska kredita, ki se plačuje mesečno ves čas trajanja kreditne pogodbe.

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC) (nacionalni organ za varstvo potrošnikov – območni komisariat za varstvo potrošnikov Călărași), ki je menil, da je zaračunavanje te provizije v nasprotju z uredbo, je družbi Volksbank naložil denarno kazen in stranske kazni.

Družba Volksbank je pred Judecătoria Călărași (sodišče prve stopnje v Călărașiju, Romunija) trdila, da so nekatere določbe uredbe v nasprotju z navedeno direktivo. Zato to sodišče Sodišču predlaga, naj pojasni obseg te direktive.

Sodišče se na prvem mestu izreka o tem, da **države članice v stvarno področje uporabe nacionalnega ukrepa za prenos te direktive vključijo kreditne pogodbe, zavarovane z nepremičnino**, čeprav so te pogodbe izključene s področja uporabe navedene direktive. Sodišče poudarja, da **lahko države članice v skladu s pravom Unije uporabijo določbe te direktive za področja, ki jih ta ne ureja**. Tako lahko države obdržijo ali sprejmejo nacionalne ukrepe, ki ustrezajo določbam te direktive ali nekaterim od njih, za kreditne pogodbe, ki ne spadajo na stvarno področje uporabe navedene direktive, kot so v obravnavani zadevi kreditne pogodbe, zavarovane z nepremičnino.

¹ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, str. 66, in – popravki – UL 2009, L 207, str. 14, UL 2010, L 199, str. 40 in UL 2011, L 234, str. 46). Ta direktiva je morala biti prenesena najpozneje 11. junija 2010.

Na drugem mestu Sodišče obravnava **vklučitev takih kreditnih pogodb, ki že obstajajo ob začetku veljavnosti nacionalnega predpisa, v časovno področje uporabe tega predpisa.** Sodišče navaja, da so načeloma države članice pristojne, da določijo pogoje, pod katerimi nameravajo razširiti svoj nacionalni sistem za prenos te direktive na kreditne pogodbe, kot so te v obravnavani zadevi, ki ne spadajo na eno od področij, za katera je zakonodajalec Unije nameraval sprejeti usklajene določbe. Zato **lahko države članice določijo prehodni ukrep, ki določa, da se navedeni nacionalni predpis uporablja tudi za pogodbe, ki so obstajale ob začetku veljavnosti tega predpisa.**

Na tretjem mestu Sodišče meni, da navedena direktiva ne nasprotuje temu, da država članica **v breme kreditnih ustanov določi obveznosti, ki v tej direktivi niso predvidene, glede vrst provizij,** ki jih lahko te zaračunavajo v okviru potrošniških kreditnih pogodb. V obravnavani zadevi namreč pravilo, določeno v romunski uredbi, ki vsebuje taksativen seznam bančnih provizij, ki jih posojilodajalec lahko zaračunava potrošnikom, pomeni ukrep varstva potrošnikov na področju, ki z direktivo ni bilo usklajeno.

Na četrtem mestu Sodišče obravnava argument družbe Volksbank, da **romunski predpis, ki kreditnim ustanovam prepoveduje zaračunavanje nekaterih bančnih provizij,** potrošniške kredite, ki jih ponujajo družbe s sedežem v drugih državah članicah, napravi za manj dostopne strankam v Romuniji in je zato v nasprotju s pravili Pogodbe o svobodi opravljanja storitev. Sodišče v zvezi s tem pojasnjuje, da predpisi države članice ne pomenijo omejitve v smislu Pogodbe zgolj zaradi dejstva, da druge države članice uporabljajo pravila, ki so manj stroga ali ekonomsko zanimivejša za ponudnike podobnih storitev, ki imajo sedež na njihovem ozemlju. Sodišče poleg tega meni, da nacionalna določba, kot je ta v romunskem pravu, ne povzroča, da je dostop na trg manj privlačen in da se sposobnost zadevnih podjetij, da učinkovito konkurirajo podjetjem, ki tradicionalno poslujejo v Romuniji, dejansko zmanjša.

Sodišče nazadnje ugotavlja, da navedena direktiva ne nasprotuje romunskemu predpisu, s katerim je na področju **potrošniških kreditov potrošnikom dovoljeno, da se obrnejo neposredno na organ za varstvo potrošnikov,** ki lahko nato kreditnim ustanovam naloži sankcije za kršitev nacionalnega predpisa, ne da bi morali potrošniki prej uporabiti postopke izvensodnega reševanja sporov, določene v nacionalnem pravu za take spore. Sodišče namreč navaja, da ta direktiva zahteva, da so postopki izvensodnega reševanja sporov ustrezni in učinkoviti. Zato je naloga držav članic, da določijo podrobna pravila navedenih postopkov, vključno z njihovo morebitno obveznostjo, pri tem pa morajo zagotoviti polni učinek te direktive.

OPOZORILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na [„Europe by Satellite“](#) (+32) 2 2964106